

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.262 din 30.10.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Intervențiile legislative vizează redefinirea sintagmelor „agent de asigurare subordonat” și „bancassurance”, precum și introducerea unor dispoziții derogatorii de la lege, astfel încât asigurătorii să poată desfășura și activitate de administrare a fondurilor de pensii facultative iar brokerii de asigurare/reasigurare să poată intermedia și produse ale fondurilor de pensii facultative.

Semnalăm că în proiectul de ordonanță de urgență nu sunt prezentate distinct elementele obiective ale situației extraordinare care impune reglementarea imediată, astfel cum prevede art.30 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată.

2. Din punct de vedere al armonizării proiectului cu reglementările comunitare, semnalăm că *acquis*-ul comunitar care reglementează serviciile de asigurări și reasigurări pe Piața Internă se

află într-o permanentă dinamică legislativă, inițiată la începutul anilor '70 pe baza legislațiilor statelor membre și dezvoltată ulterior prin armonizarea acestor reglementări naționale, în scopul realizării **libertății de circulație a serviciilor și a persoanelor**.

Legislația comunitară cuprinde în prezent, un număr mare de directive și este structurată pe categorii de asigurări, (asigurări generale, asigurări de viață, asigurări pentru răspundere civilă în diverse forme, ș.a.) iar din aplicarea ei se desprinde ca principiu de bază ideea obligației autorităților naționale ale statelor membre de a asigura consolidarea financiară a societăților de asigurări, în special în ceea ce privește starea de solvabilitate, constituirea rezervelor tehnice necesare și modalitățile de prezentare precum și individualizarea drepturilor și obligațiilor asiguraților și asigurătorilor.

Toate aceste reglementări converg la realizarea **unui regim juridic-administrativ unitar, la nivelul întregului spațiu comunitar, ce funcționează într-o strânsă cooperare cu legislațiile naționale, precum și cu structurile naționale cu autoritate în domeniu** și care are drept finalitate eficiența funcționare a sistemului, atât în interiorul spațiului comunitar, cât și în cazul intervenției unor elemente de extraneitate

Întrucât în cadrul dreptului intern, au fost preluate și adaptate principiile fundamentale de organizare și funcționare a serviciilor de asigurări și reasigurări, în ultimele Rapoarte de țară elaborate de Comisia Europeană în luna mai 2006 și în septembrie 2006, s-a reținut că Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor a creat cadrul general, inclusiv premisele pentru cadru instituțional și financiar, în vederea supravegherii prudențiale a activității de asigurare, în concordanță cu *acquis*-ul comunitar și cu practica internațională în domeniu (normele Asociației Internaționale a Autorităților de Supraveghere a Asiguraților (IAIS)).

Sub aspect formal, constatăm prin comparație cu *acquis*-ul comunitar care cuprinde reglementări sectoriale distincte, structurate pe categorii de asigurări și norme de supraveghere, că sistemul juridic intern include într-un text unic, cum este Legea nr.32/2000, majoritatea dispozițiilor comunitare din domeniu. Se creează astfel o lege stufoasă, dificil de pus în aplicare, în care articolele prezintă mult prea multe aliniate care la rândul lor conțin numeroase puncte (art.2, spre exemplu are 64 de puncte), ceea ce îngreunează logica textului prin disiparea ideii principale expusă în articolul de bază.

Urmare a celor ce preced, apreciem că proiectul, fără a transpune integral reglementările comunitare, armonizează în continuare *acquis*-ul comunitar de bază din domeniu.

3. La **titlu**, din rațiuni de tehnică legislativă, se impune eliminarea sintagmei „cu modificările și completările ulterioare”, întrucât aceasta se regăsește în cuprinsul părții introductive a art.1.

4. La **preambul**, pentru o exprimare specifică stilului normativ, trebuie înlocuită sintagma „legislațiile din domeniul instituțiilor de credit” cu „**reglementările** din domeniul instituțiilor de credit”.

5. La **pct.1 și 2 ale Art.I**, deoarece soluțiile propuse au în vedere modificarea a două puncte subsumate aceleiași litere C din art.2, din rațiuni de tehnică legislativă și pentru suplețea reglementării, recomandăm comasarea părților dispozitive într-una singură, în următoarea redactare:

„1. La articolul 2 litera C, punctele 58² și 64 se modifică și vor avea următorul cuprins:”.

Pe cale de consecință, partea dispozitivă a actualului pct.2 se elimină, iar restul punctelor articolului 1 urmează a se renumera.

6. La **pct.3 al Art.I**, devenit pct.2, deoarece soluțiile propuse pentru literele a), b) și c) nu fac parte dintr-o enumerare a alin.(20), ci constituie dispoziții distincte, recomandăm ca soluțiile respective să fie marcate ca alineate distincte, ale art.12 și numerotate cu cifrele arabe (20), (21) și (22).

Ca urmare, actuala parte dispozitivă a pct.3 trebuie reformulată în concordanță cu prevederile art.58 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată astfel:

„2. După alineatul (19) al articolului 12 se introduc trei noi alineate, alin.(20), (21) și (22) cu următorul cuprins:”.

Referitor la soluția preconizată pentru actuala literă a), devenită alin.(20), precizăm că potrivit dispoziției art.61 din Legea nr.24/2000, republicată, instituția derogării operează numai de la prevederile altui act normativ decât actul de bază supus intervenției legislative. Pentru acest motiv, este necesar ca expresia “Prin derogare” să fie înlocuită cu expresia “Prin excepție”.

Reiterăm observația și pentru pct.4, care va deveni pct.3, și a cărei parte dispozitivă urmează a fi reformulată, astfel:

„3. După alineatul (18) al articolului 35 se introduc două noi alineate, alin.(19) și (20), cu următorul cuprins:”.

Urmează soluțiile propuse pentru actualele litere a) și b), care vor fi înlocuite cu cifrele (19) și (20).

Cât privește soluția propusă pentru actuala literă a), devenită alin.(1), expresia “Prin derogare” trebuie înlocuită cu “Prin excepție”.

7. Semnalăm că partea dispozitivă din proiectul de ordonanță de urgență este marcată ca Art.I, fără a exista un Art.II. Ca urmare, recomandăm marcarea ca Articol unic.

Dacă se dorește menținerea marcării ca Art.I, având în vedere că prezentul proiect vizează numeroase modificări și completări ale Legii nr.32/2000, precum și o restructurare a prevederilor acesteia, pentru respectarea Legii nr.24/2000, republicată, propunem introducerea unui articol final, Art.II, care să dispună republicarea legii, cu următorul cuprins:

„Art.II. - Legea nr.32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, după aprobarea acesteia de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare.”

8. În Nota de fundamentare se precizează că proiectul de ordonanță de urgență vizează și armonizarea legislației din domeniul asigurărilor cu expunerea de motive la Directiva 2003/41/EC a Parlamentului european și a Consiliului privind activitățile și supravegherea instituțiilor privind pensiile ocupaționale. Ca urmare, pentru respectarea art.43 din Legea nr.24/2000, republicată, după partea dispozitivă a proiectului, trebuie să se facă o mențiune care să cuprindă elementele de identificare a actului comunitar care a fost preluat.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1458/31.10.2006.